

वने । यातेषु ऋगयाञ्चैव तृणविन्दोरथाश्रमम्” भा० श० ६२ अ० । “तृणविन्दुप्रसादाच्च धौम्यस्य च महात्मनः” भा० वि० १३ अ० । “द्वौपदीमाश्रमे न्यस्य तृणविन्दोरनुज्ञया” भा० व० २६३ अ० । “चरतः किल दुश्चरं तपः तृणविन्दोः प्रतिशङ्कितः पुरा” रघुः ।

तृणविन्दुसरः ६त० । तृणविन्दोः ऋषेः सरोरूपे तीर्थे तत्स्थानं भारते उक्तं यथा “मरुभूमेः शिरः स्थानं तृणविन्दुसरः प्रति” भा० द० २५७ अ० ।

तृणवीज न० ६त० । श्यामाके धान्ये रत्नमा० ।

दृणशीत न० तृणेषु शीतम् । शुकृत्तृणे गन्धतृणे रत्नमा० । २जलपिप्पल्यां स्त्री राजनि० ।

दृणशून्य न० १दृणमिव शून्यं फलरहितम् । केतकीपुष्पे २मल्लिकायाञ्च भेदि० तयोः फलरहितत्वात्तथात्वम् । दृणेन शून्यम् । ३दृणरहिते ति० ।

दृणशूली स्त्री दृणं शून्यमिव नीज्जायं यस्याः गौरा०डीष । लताभेदे । “सुरस्यास्तृणशूल्याश्च सिन्धुवारस्य यानि च” (पुष्पाणि) सुश्रु० ।

दृणशीषक पुं स्त्री दृणमपि शोषयति शुष्म-णिच्-अण् उप० स० । राजिमत्सर्पभेदे । अहिशब्दे ५८१ पृष्ठे दृश्यम् । तृणशीण्डिका स्त्री दृणेषु शीण्डिका । लघुकेतकीदृष्टे । पारस्करनिघण्टुः । [हारा० ।

दृणघटपद पुं दृणमिव घटपदः । (बोलता) वरोले तृणसारा स्त्री दृणस्यैव सारोऽस्याः । १कदल्याम् हारा० । तस्याः सर्वथाऽसारत्वात्तथात्वम् ।

दृणसिंह पुं दृणे-सिंह इव । कुठारे शब्दार्थक० । तृणसोमाङ्गिरस् पुं दक्षिणदिक्स्थिते धर्मराजस्य ऋत्विग्भेदे “उन्मुचुः प्रमुचुश्चैव सख्यात्वे यस्य वीर्यवान् । दृढव्य-योर्होवाङ्क्ष्य तृणसोमाङ्गिरास्तथा । भित्तावरुणयोः युक्तस्थाऽगस्त्यः प्रतापवान् । धर्मराजात्विजः सप्त-दक्षिणां दिशमास्थिताः भा० अ० १५० अ० ।

दृणस्कन्द दृणमिव स्कन्दति स्कन्द-अच् । दृणवञ्चलन-स्वभावे “तृणस्कन्दस्य तु विशः” ऋ० ११७ २।३ ।

दृणहर्म्य पुं न० तृणव्याप्तो हर्म्यः । तृणव्याप्तो हर्म्यो हारा०

दृणाङ्गिपु पुं तृणरूपोऽङ्गिपुः । मन्थानतृणे राजनि० ।

दृणाग्नि पुं तृणजातोऽग्निः शा० त० । तार्णे वज्रौ त्रिका० । “ब्राह्मणस्वनधीयानस्तृणाग्निरिव शास्यति” मनुः ।

दृणाञ्जन पुं तृणमिवाञ्जनः । ककलासे त्रिका० ।

दृणाटवी स्त्री तृणप्रचुराटवी । तृणभये वने हेम० ।

दृणाञ्ज न० तृणेषु आटुम् । पर्वतजाते तृणे राजनि० । दृणादि पुं चतुरथ्यां सप्रत्ययनिमित्ते शब्दगणे स च गणः पा० ग० सू० उक्तो यथा

“तृण, नड, मूल, वन, पर्ण, वर्ष, वराण, विल, पुल, फल, अर्जुन, अर्ण, सुवर्ण, वल, चरण, वसु,” ।

दृणास्त्र न० तृणेषु अस्त्रम् । तृणजलवणे राजनि० ।

दृणारणिन्याय पुं तृणस्थारणेश्च वज्रिजनने यथा परस्पर-निरपेक्षतया कारणत्वमेव स्वातन्त्र्येण कारणतासूचके न्यायभेदे ।

दृणावर्त्त पुं तृणमावर्त्तयति भ्रमयति आ+वृत्-णिच्-अण् । १वात्यारूपे यातसमूहे(घूर्णा) २तद्वज्जनभ्रामके असुरभेदे पुं

तृणासृज् न० तृणेषु असृजिव रक्तत्वात् । तृणकुङ्कुमे राजनि०

तृणेक्षु पुं तृणमिक्षुरिव मधुररसत्वात् । वल्लजायां राजनि०

तृणेन्द्र पुं तृणमिन्द्र इव । तृणराजे ताले दृष्टे । “हली-बल इति ख्याता भविष्यति धराधरः । त्रिशिरास्तस्य देवस्य शतकुम्भमयोद्गुमः । ध्वजस्तृणेन्द्रो देवस्य भविष्यति रथान्वितः” भा० आनु० १४७ अ० ।

तृणोत्तम पुं तृणेषु उत्तमः । उर्वराले तृणे राजनि० ।

तृणोद्भव पुं तृणेऽद्भवति उद्+भू-ऊच् । १नीवारे धान्यभेदे राजनि० । २तृणजाते वज्रौ च ३तज्जातमात्रे ति० ।

तृणोल्का स्त्री तृणजाता उल्का । तृणजायासुलकायाम् “न हि तापयितुं शक्यं सागराभ्यस्तृणोल्कया” हितो० “तृणोल्कया ज्ञायते जातरूपं दृष्टेन भद्रो व्यवहारेण साधुः” भा० उ० ३४ अ० । [घर] । हेमच० ।

दृणोक्तस्न तृणनिर्मितभोक्तः । तृणनिर्मिते गृहे (खडेर दृणोपध न० तृणात्मकमौपधम् । एलवालुकाख्ये गन्धद्रव्ये शब्दच० ।

दृण्या स्त्री तृणानां समूहः पाशा० य । तृणसमूहे ।

तृतीय ति० तृतीयायां पूरणः त्रि+तीयत्वेः संप्रसारणञ् । तृतीयायां पूरणे । “वाग्दण्डं प्रथमं कृत्यात् धिग्दण्डं तदनन्तरम् । तृतीयं धनदण्डं तु बधदण्डमतः परम्” “मातुः प्रथमतः पिण्डं निर्वपेत् पुलिकासुतः । द्वितीयन्तु पितृ-स्तस्यास्तृतीयं तत्पितुः पितुः” मनुः ।

तृतीयक पुं तृतीयेऽङ्गि भवः रोगः कन् । तृतीयदिनभवे ज्वरभेदे स च “दिनमेकमतिक्रम्य यो भवेत् स तृतीयकः” इत्युक्तलक्षणः । “वाताधिकत्वात् प्रवदन्ति तज्ज्ञा-स्तृतीयकञ्चापि चतुर्थकञ्च” सुश्रुतः ।

दृतीयप्रकृति स्त्री तृतीया प्रकृतिः प्रकारः । स्त्रीपुरुषा-